

Tapír

WWW.KKH-TAPIR.CZ

humoristicko-satirický webový plátek

Rozhovor

Mirek Vostrý
kreslíř - ilustrátor

ZPĚT

do školních
lavic a jak jinak
než s humorem

VZPOMÍNKA
na
Pavla Kantorka

Milí čtenáři,
prázdniny se s námi nemilosrdně rozloučily a vládu přebírá zase škola. Ale není vše zas tak černé, jak to na první pohled vypadá!

Například do Vánoc zbývá 115 dní a Tapír je tady s vámi pořád, ať je léto nebo zima, ať svítí slunce nebo prší. Vždy vám přinášíme spousta zábavy a stálý úsměv na tvářích. Není tomu jinak ani tentokrát.

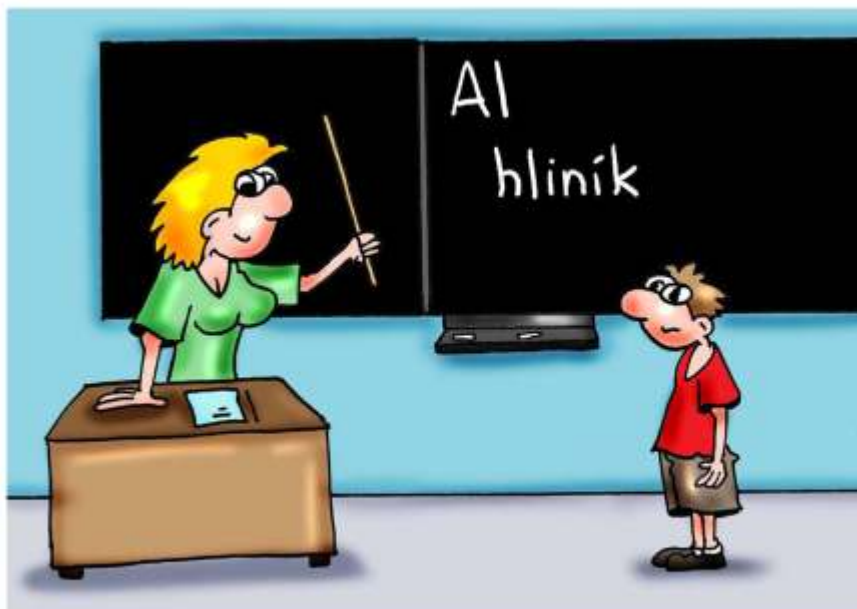
Jsem ti říkala ať u té psycholožky neděláš machra. Mohl si dostat odklad jako já, a nemusel si mít dnes konec prázdnin...

Mirek Vostry

ZA DESÍTKY LET MI VAŠI POTOMCI
ZA POVINNOU ŠKOLNÍ DOCHÁZKU JEŠTĚ PODĚKUJÍ!!!

Aneer

TAKŽE HLINÍK SE ODSTĚHOVAL DO HUŤPOLCE, ALE TY MÁŠ ŠTĚSTÍ, HORŮČKU, TY SE Z TĚHLE TŘÍDY NIKAM STĚHOVAT NEMUSÍŠ, BUDEŠ JÍ OPAKOVAT ...

Míra Šticha

IBOJKA, MŇA ZAUJÍMA TVOJÁ ŽIAČKA KNIŽKA
A NIE TEHOTENSKÝ TEST!

Vlado Javorský (Slovensko)

Jestli znám i nějaké slavné jméno současné ženy?
Jasně - Dolly Buster!

Oldřich Dvořák

Miroslav Vomáčka

I v humoristických časopisech se čas od času nutně musí vyskytnout smutná zpráva.

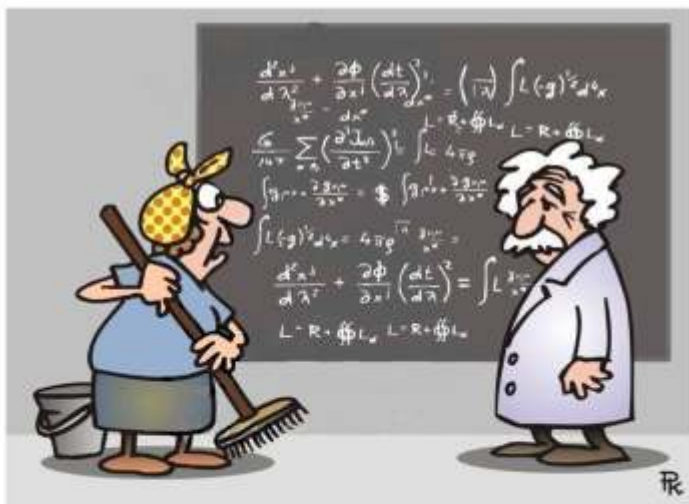
Takto musíme vzpomenout a vzdát úctu jednomu z nejlepších českých karikaturistů všech dob - Pavlovi Kantorkovi.

Pavel Kantorek byl zvláštní tím, že byl špičkový vědec - profesor fyzikálních věd na Ryerson University v Torontu, kde se několik desítek roků zabýval teorií relativity a kosmologií.

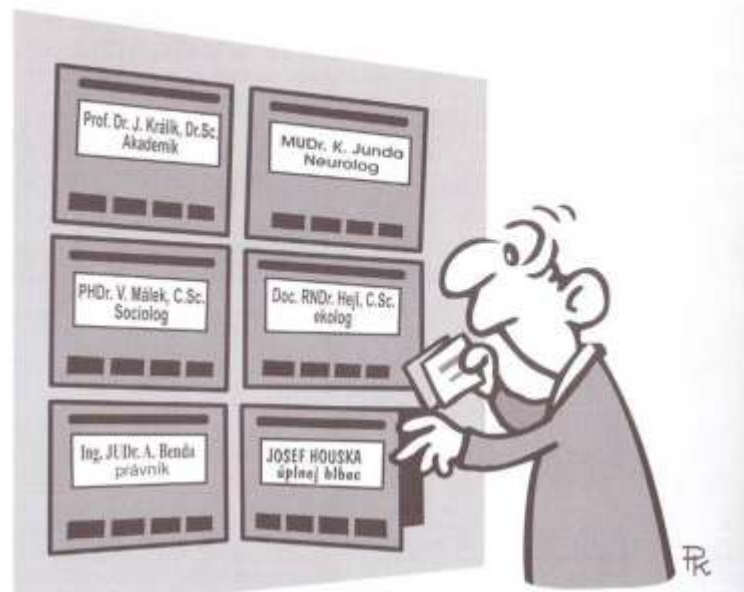
Pavlovi Kantorkovi se stala věc, o které sní všichni autoři děl ze všech oblastí: stal se legendou již za svého života. I pro mě osobně byl legendou již dlouho - jistě desítky roků. Jeho vtipy byly pro mě vždy něčím zvláštním. Byl v nich zvláštní a velmi specifický humor - dalo by se říct až cynický. Mnoho lidí vzpomíná především na jeho vtipy s kočkami, které měl v oblibě, a kterými nutil lidi se zamýšlet nad běžným životem s moudrostí.

Mě však nejvíce zaujaly jeho vtipy o mozku a o hlubinách lidského uvažování. Bylo zřejmé, že to ho hodně zajímá, byť svou profesí byl „jen“ fyzik. Pavel Kantorek nikam neodešel - pouze se s ním nemůžete osobně setkat nebo mu zatelefonovat. Žije dál v myslích nás, které tak potěšil během své pozemské pouti.

Petr Rektorys, Praha

„Já vím, pane profesore, že jste velmi uznávaný člověk, ale to co se vám děje v hlavě, to vám teda nezávidím.“

Pavel Kantorek se narodil v roce 1942 v Olomouci. Absolvoval gymnázium v Ostravě a posléze vystudoval fyziku na Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity v Brně.

Kantorek se už v 60. letech zapsal jako vynikající kreslíř a humorista. Jeho kresby v letech 1964 až 1968 pravidelně otiskoval Dikobraz a další humoristické časopisy. Za své postavičky schovával politické narážky a po jeho odchodu do emigrace u nás jeho kresby nesměly vycházet.

Po roce 1968 žil v Torontu, kde působil na Ryersonově univerzitě. Vydal desítky knih s kreslenými vtipy, zejména se zvířecí a vědeckou tematikou.

V Kanadě přispíval Kantorek do disidentských časopisů a novin. Spolupracoval s Josefem Škvoreckým a jeho ženou Zdenou. Jeho karikatury vycházely také v USA, Švýcarsku, Německu nebo v Itálii. Občas hrál s českým souborem v divadle ve Vancouveru.

V Torontu si udělal doktorát z fyziky a přednášel o teorii elektromagnetických polí, relativity a kosmologii. Zabýval se holografií a systémem holografického záznamu, podílel se také na vývoji optických vláken.

Za zdravotní problémy může vaše sedavé zaměstnání, měl by jste se víc hejbat.

Roman Gadas

Po operaci srdce pacient odmítá zaplatit operaci, že je moc předražená.

„To máte jako s elektrinou, když nezaplatíte, tak vám ji vypnou. Nenuťte mě k tomu, abych byl nucen vám vypnout krevní oběh.“

...

Pacient leží na operačním stole a mele z posledního, lékařský tým je připraven, ale čeká. Čtvrt hodinu, půl hodinu, hodinu...

Konečně vchází zářící primář:

„V pořádku, šek je krytý! Můžeme operovat!“

Pavel Šmakal

Bořek Frýba

PEPU NOVÁKA JÁ ZNÁM.

NEVIDĚL JSEM HO ZROVNA VČERA.

Jiří Pírk

Pavel Rychtařík

VŽDYŤ ŘÍKÁM!
DO DRUHÉ NOHY!

HELE, MNĚ JSI
ZASE NENALIL!

Bořivoj Švéda

V NĚMECKU VLÁDNE ANGELA MERKELOVÁ.
V ANGLII ŘÍDÍ ODCHOD Z UNIE THERESA MAYOVÁ.

KAM ČERT NEMŮŽE, TAM NASTRČÍ ŽENSKOU.

Jiří Pírk

Sedí William Shakespeare na nebeském obláčku a pozoruje dění na Zemi, zejména pak dění v České republice. Když se konečně odtrhne od rajského dalekohledu, povzdychne si:

„To je ale země! Tam bych chtěl žít a tvořit!“

„A co se ti na ni tak zamlouvá?“ zajímá se vedle sedící Jan Ámos Komenský.

„Je to velice inspirativní stát, tam bych byl schopen napsat desetkrát víc tragédií, než v Anglii!“

...

Ptal se český král Jiří z Poděbrad uherského panovníka Matyáše Korvína, jak přišel ke svému jménu. „To bylo tak, Jiří, můj otec rád navštěvoval území zvané Haná, kde bylo velmi mnoho chutných děvek, co só samá krev a mlíko, a když odjížděl, tak si na něho Hanáče ukazovali a říkali: „Jó, to je ten uherský panovník, co sem na Hanó jezdíjo se kórvit...“

Pavel Šmakal

OSLOVIT VOLIČE JE DNESKA TĚŽKÝ. MOŽNOSTI REALITY JSOU PRAKTICKY VYČERPÁNY.

Václav Novák

Tak tady, Pěto, názorně vidíš, že to opravdu platí. Lež má krátké nohy.

Zdeněk Janča

Protikuřácký zákon je schválen, teď je ještě třeba v tichosti zajistit výjimky pro prezidenta, poslance a senátory.

...

„Víte, proč se v Evropě tak oteplilo?“

„No, proč?“

„Protože ve Velké Británii začali pálit všechna nesmyslná nařízení z Bruselu.“

...

V České republice je potřeba pracovat tak, abyste měli co nejhorší výsledky. Čím horší, tím vyšší roční odměny. Podívejte se třeba na takové politiky...

Jiří Cermon

Pavel Šmakal

Mirek Vostrý

kreslíř, ilustrátor, zakladatel Tapíra

Držitel sedmi rekordů v kreslení,
zapsaných do České knihy rekordů.

Jsi jeden ze zakladatelů Klubu kreslířů a humoristů, prozrad nám, co je v Tapírovi nového?

Tapír se nám rozrůstá o tištěnou podobu. Začne vycházet hned ve dvou podobách. Jednou jako křížovkářský humoristický čtvrtletník a podruhé jako standartní humoristický časopis, který bude na začátku jen jako občasník.

Jak na to reagovali autoři kreslených vtipů. Podporují to?

Ano, máme velikou podporu autorů, a to hlavně proto, že se konečně po delší době opět někdo pokouší o tištěný humoristický časopis. Není jisté, zda se to povede, tím myslím, zda zaujmeme čtenáře, aby si časopis koupili, a tím nám darovali život. Jinými slovy, aby nám umožnili vydávat ho dál a dál, ale přesto do toho autoři jdou s námi.

Máš i nějaké záporné ohlasy, nebo to nadšeně vítají všichni autoři?

Od samého začátku máme své příznivce, ale bohužel i odpůrce. Takže ti, kteří nám fandí, a kterým záleží na kresleném humoru, se k nám přidali a s jejich vtipy se v nových Tapírech setkáváte. Naši zmiňovaní odpůrci naší výzvy, aby se stali součástí nově vznikajících časopisů o humoru, odmítli. Bohužel, právě oni pak nejvíce kritizují a tvrdí, že oni by to udělali lépe. Nikdy ale neřekli: „My vám s tím pomůžeme, aby to bylo lepší.“ Umí jen kritizovat a těšit se z našich případných nedostatků. Nám to ale nevadí, nás to posiluje, protože vidíme, že se Tapír stále posouvá dopředu a stále se k nám přidávají noví autoři.

O které nové autory jde?

Už asi tři měsíce k nám přispívá vdova po spisovateli a básníkově, panu Jiřím Havlovi, posílá nám jeho epigramy, aforismy apod. Dále se k nám přidal vynikající slovenský humorista Roman Sika, můžete se těšit i na vtipy od Vlasty Švejdvové, Jitky Holečkové, vrátil se k nám Josef Prchal a další skvělý slovenský autor Vlado Pavlík, který s Tapírem spolupracuje od začátku, se rozhodl, že se stane naším členem.

To je naše modelka Dáša. Je tak hubená, že už není vůbec vidět!

Nedávno skončil druhý ročník Mezinárodního festivalu kresleného humoru. Jak bys ho zhodnotil?

Kladně. Povedlo se nám navázat na první ročník. Povedlo se nám ho překonat co do počtu vystavujících autorů, tak i zastoupených států, ze kterých autoři pocházeli. Povedlo se nám uskutečnit plánovaný rekord a dokonce jsme od rozhodčího obdrželi certifikát i na druhý rekord, který jsme dokázali, aniž bychom ho plánovali. Festival dopadl skvěle, jen to počasí nám letos moc nepřálo.

Představ nám vaše rekordy?

Už jsme je představili v minulém Tapírovi, ale abych vám odpověděl. První rekord, ten plánovaný, je vtip nakreslený na 3D maketu lahve největším počtem autorů a ten druhý, neplánovaný rekord je, že jsme uskutečnili výstavu kresleného humoru v exteriéru s největší mezinárodní účastí.

Mirek Vostrý a Tapír, nerozlučná dvojice.
Foto: Blanka Vostrá

Kolik bylo autorů a z kolika zemí?

Vystavovalo 167 autorů ze 42 zemí světa.

Pojďme k tvé tvorbě. Jsi humorista a ilustrátor. Co připravuješ? Pracuješ na něčem?

Ano. Společně se spisovatelem a scénáristou Mirkem Adamcem (autor pohádek V peřině, Škola princů nebo seriálu Proč bychom se netopili) jsme připravili novou knihu pro malé děti. Jmenuje se Děda Nejděda aneb dítě má vyzkoušet všechno co nejdřív, aby se mohlo zdárně rozvíjet! Tuto knihu jsme poslali do literární soutěže, kterou vyhlásil Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR v rámci 10. ročníku projektu Už jsem čtenář - Knížka pro prvňáčka. Držte palce. Dále pracuji na dalším díle dětského komiksu Koumáci. Tentokrát cestují časem a dostanou se nechtěně do budoucnosti. Dále připravuji omalovánky, kulisy pro kouzelníka Pavla Kožíška a mnoho dalšího.

Píšeš, že tvoji komiksoví hrdinové cestují časem? Nechtěl by ses někde mrknout?

Do minulosti, tam, kde jsem něco pokazil a zkusit to udělat lépe, abych viděl, jakým směrem by se můj život ubíral, s kým bych se setkal, co bych dnes dělal atd. Ale rozhodně bych minulost neovlivňoval. Nerad bych se ocitl dnes někde jinde s jinými lidmi. Tam kde jsem, s lidmi s které znám, s manželkou, kterou mám, jsem spokojený.

S jakého úspěchu máš největší radost?

Těším se z každého úspěchu, který přijde. Z kterého úspěchu mám ale největší radost? Že se mi povedlo zaujmout čtenáře a hlavně vydavatele, a že se mohu kreslením živit. Že mě pořád někdo chce publikovat a stále mám dost práce. Na začátku jsem nevěřil, že se tím dá užít.

Ilustrace z knihy: Děda Nejděda aneb dítě má vyzkoušet všechno co nejdřív, aby se mohlo zdárně rozvíjet!

Jak se ti líbilo na západočeském komiksovém festivalu OstroFcon?

OstroFcon byl zajímavý. Prezentoval jsem tam již zmiňovanou sérii komiksových příběhů nazvanou Koumáci, kterou kreslím, a kouknul se co se děje ve světě komiksu.

Viděl jsem tě, jak se na OstroFconu potíš při kreslení krásné vlnadné a hlavně spoře oděné ženy v kostýmu princezny Lei. Já bych nervozitou neudržel tužku. Jak se ti kreslilo?

Špatně se mi kreslilo, to dá rozum. Slečna byla opravdu spoře oděná a příroda na ní nešetřila. Protože jsem kreslil její karikaturu, tak jsem se soustředil jen na její obličej.

Kreslím karikaturu princezny Lei

Musel jsem zachovat profesionalitu a navíc jsem ve věku, kdy to se mnou už tak necloumá.

Co ostatní cosplayeři v super kostýmech? Jak se ti líbili?

No to bylo něco podobného. Organizátoři mě umístili vedle stánku Suicide Angels, a to byly většinou samé slečny přírodou obdařené, které se zapoměly obléknout. Chvilí jsem přemýšlel, zda jsem opravdu na komiksovém festivalu nebo na plese erotic-kého časopisu.

Jak často kreslíš, co nejvíc a co nejraději?

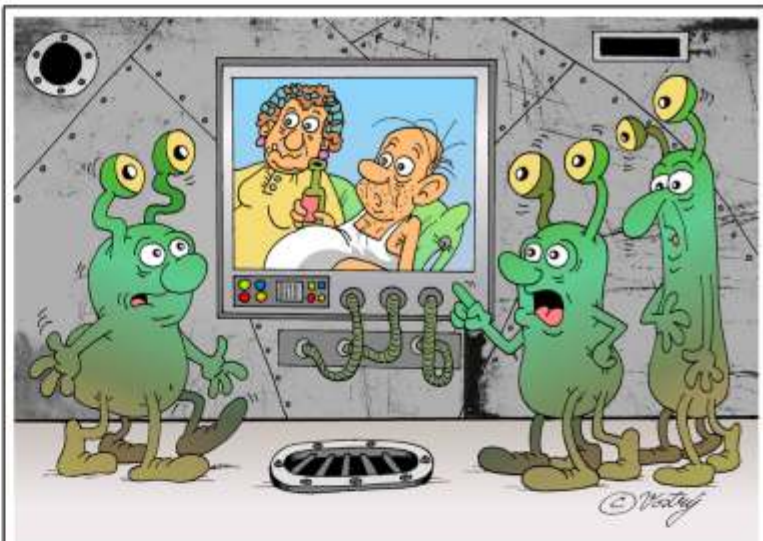
Kreslím non stop a nejraději pro děti, kde mohu popustit uzdu své fantazii. Tzn., kde se nemusím držet striktně podoby, která je předem daná.

Určitě jsi jako každý malíř balil holky na svůj um. Šlo to snadno, vid?

Vždycky když něčím vynikáš, tak přitahuješ pozornost, takže ANO, i já jsem časem zjistil, že moje kreslení přitahuje pozornost holek. Zjistil jsem ale, že nesmí být vedle kluk, co umí hrát na kytaru a zpívat. Hra na kytaru byla lepší mucholapka na holky.

Kdyby tě unesli ufouni, co bys jim slíbil, aby tě vrátili domů manželce?

Když by ses mě zeptal před 15 lety, kdy jsem žil se svou první manželkou, řekl bych jim, že jim děkuji, že mě unesli. Dnes by mě naštváli, kdyby mě odvěkli od mé ženy. Ovšem, co bych jim slíbil, aby mě pustili, to netuším. Možná, že znám vlnadnou princeznu Leiu, a když mě pustí, že jim prozradím, kde ji najdou. (pozn. redakce - že by příznivce impéria?)

Ta průzkumná sonda se musela zmýlit. Něco tak blbého přece nemůže být vrcholem pozemské evoluce.

Kdyby přišla sousedka, že od tebe chce namalovat akt, kolik by to stálo?

Nic - odmítl bych jí. Nekreslím akty. Neumím to, a kdybych ji měl kreslit mým stylem, asi by se urazila, kdyby pak viděla, jak jsem ji nakreslil. A to nemluvím o reakci mé ženy, až by zjistila, že doma kreslím nahou sousedku. Asi bych se pak modlil, aby mě ti ufouni opravdu unesli.

Jaké další služby v kreslení nabízíš a jak si tě můžou lidičky objednat?

Objednat si u mě lze jakoukoli kresbu - karikatury, omalovánky, ilustrace dětských knih, přáníček, svatebních oznámení, pozváněk, atd. Nejsnazší je navštívit moje webové stránky www.mirekvostry.cz a tam mě zkontaktovat.

Děkuji za rozhovor

Máš zač.

Ve víně je sranda

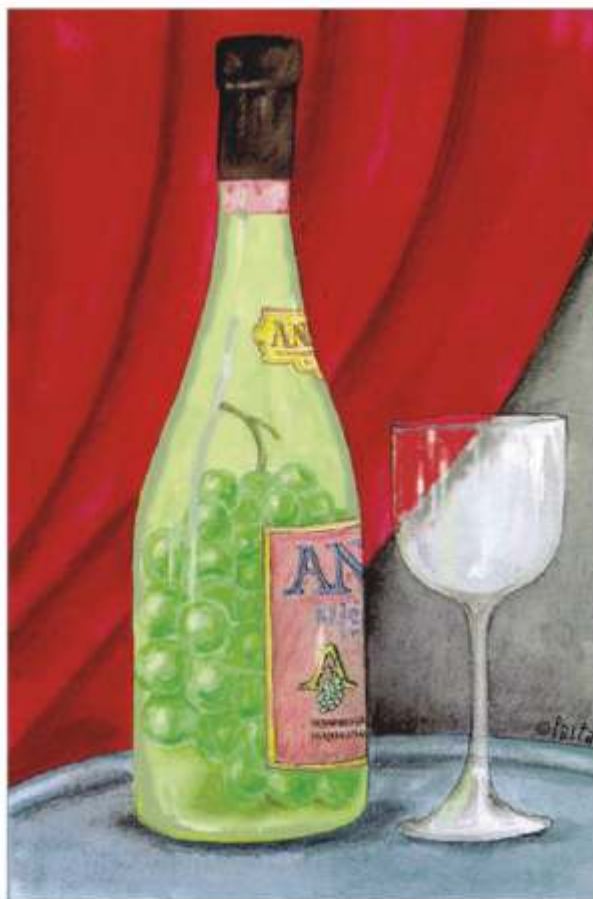
Název kapitoly jsme si vypůjčili z titulu knihy kreslíře z vinařského kraje Milana Kocmánek viz níže.

Svínem v rozličné podobě má snad osobní zkušenost každý (včetně pěkné řádky neplnoletých). Tento ušlechtilý nápoj byl vždy součástí lidské kultury a každodenního života. V dobách naturální směny byl dokonce používán coby platidlo, a v českých poměrech platil po dlouhá staletí za jediný skutečný vlastenecký mok.

K vínu samozřejmě patří i dobrá společnost, což je, v kombinaci s jeho opojným vlivem, výborný základ pro vznik originálních a vtipných historek a vtípků, které píše sám život. Někteří vinaři tvrdí, že víno je natolik vážná věc, že na jeho účet se žertovat prostě nehodí, avšak toto přesvědčení je rychle opouští, když je nastoleno téma sousedova (tedy špatného) vína.

Před čtením následujících dvou stran doporučujeme použít vývrtku, neboť jak praví klasik, je to „užitečný klíč k odevmknutí studnice důvtipu, pokladnice smíchu, hlavního vchodu přátelství a brány příjemných pošetilostí“.

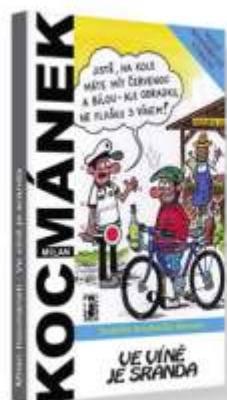
Na zdraví a příjemnou zábavu.

PASTA

Roman Kelbich

Milan Kocmánek: Ve víně je sranda

Druhé rozšířené vydání úspěšného kreslířského bestselleru přináší navíc více než 30 kreslených vtípů o vinařích, víně a jeho konzumentech z pera kreslíře, který se za poslední roky vypracoval mezi tuzemskou kreslířskou elitu. Kniha je prvním dílem jeho trilogie, navazují na ni tituly *Sranda z lesů, vod a strání* (2009) a *A tak my tady žijem* (2016).

brožovaná, 128 stran, vydalo Carpe Diem, 2017
Knihu koupíte tam, kde ji mají.

Pavel Hanák

Jiří Srna

Konec výletu

Manželé z venkova si vyrazí do Prahy. Zapadnou do vyhlášené vinárny, objednají si prvotřídní značku, sedí, popíjejí a výborně se baví. Muž si jde odskočit a když se vrátí, říká s vážnou tváří manželce: „Dopij, Marie, už budeme muset jet domů.“ „Cože, tak brzy?“ odtuší žena neochotně. „Ty ses díval do jízdniho řádu?“ „Ne, do peněženky,“ odpoví lakonicky muž.

Goran Čeličanin (Srbsko)

„PŘI AKUSTICKÉM PLAŠENÍ JSME POUŽÍVALI ZVUKY DRAVCE A TÝRANÉHO ŠPAČKA ... NEJÚČINNĚJŠÍ SE ALE UKÁZALA NAHRÁVKA MOJÍ STARÉ, CO MÁME DOMA NA LEDNIČCE!“

Milan Kocmánek

Hádanky o víně

Co je opak vinného stříku? *Nevinný výstřík.*

Jaký musí být sklep, aby v něm víno dlouho vydrželo? *Dobře zamknutý.*

Jaký je rozdíl mezi ženou a vínem? *Žádný. Čím starší ročník, tím větší opice.*

František FRK Kratochvíl

ZE VÁM TAKY NESTOJÍ NÁS NEZAJÍMĀ.
JAKO VÁŽEŇNÝ VETERĀN MĀTE NĀROK.

Sidonius Jiro

NÁVLEKY SI BUDE BRÁT KDO...?!

Ladislav Vlasák - Rosta Pech

Vladimír Pavlík (Slovensko)

Přišel jsem se podívat na vedlejší produkt svých sexuálních radovánek...!

Ladislav Vlasák - Pepa Bílek

Vy jste nic neslyšel o spoluúčasti pacientů?

Roman Gadas

Jdou dva personální šéfové kolem přeplněné čekárny gynekologie a jeden prohlásí:
„Podívejte se, samá ženská! Ani jeden muž! A pak že muži marodí víc!“

...

Přijde pacient k lékaři a stěžuje si mu:
„Pane doktore, já mám asi v hlavě nějaký generální zkrat.“
„Proč si to myslíte?“
„Protože moje uši slyší - demokracie, blahobyt, pravda, láska, a moje oči vidí opak...“

...

Tatínek je u porodu a porodník mu ukazuje čerstvě narozenou ratolest. Tatínek zajásá:
„Konečně kluk! Po třech holkách konečně kluk!“
„Jste na omylu,“ uklidňuje ho porodník, „to byl můj prst...“

...

V ordinaci u lékaře je starý komunista:
„Soudruhu doktore, bolí mě v pěticipé hvězdě!“
„Co...co, prosím?“
„No...jako komunista přece nemohu říci, že mě bolí v kříži!“

Pavel Šmakal

**MÁŠ TADY JEŠTĚ PEMPRSKU, BABIŽ
PROČPAK, DĚDO, MYSLIŠ, ŽE SE JÁRÁ POKAKALZ?
JAROUSEK NE...E...EE...EEE - EEEEE...!**

Bořík Frýba

„Co jste dělal za socialismu?“ ptá se penzista kolegy.
„Nic.“
„Tak to musíte mít dneska vysoký důchod!“

Novináři dělali průzkum o životní úrovni důchodců.
Jeden z respondentů jim důvěrně sdělil:
„Já mám tak malý důchod, že si mohu dát jen ráno lžičku Palmexu na celý den.“
„Dědo, ale to se přece nedá jíst!“
„To vím, ale ta vůně...!“

Dvě důchodkyně sedí na lavičce v parku a besedují:
„Včera ve zprávách, paní Mráčková, hlásili, že cena za potrat se zvýšila na sedm tisíc!“
„To je hodně, paní Babočková, ale doufejme, že důchodkyně budou mít slevu...“

„TY UŽ JSI VÁŽNĚ ÚPLNĚ MIMO, DĚDKU!
ŘÍKALA JSEM, ŽE K NAROZENINÁM BY MĚ
POTĚŠIL I ÚPLNĚ MALÝ - ALE SAFÍR!“

Milan Kocmánek

Brání se úřednice na Úřadě práce:

„Vy že nemáte žádnou jistotu, pane Konůpek?! Máte! Ministr Vo-
dička vám už teď na 100 % garantuje, že z důchodu nevyžijete!“

„Víš, co je to Klausův špiz?“

„Nevím.“

„To se vezme párátka, nabodne se na něj zbytek jídla od oběda
z nejděravějšího zubu a připraví se k večeři.“

Manželé důchodci čtou před spaním knížku. Babička dočte stránku
a obrátí se ke svému muži:

„Můžu už zhasnout, Bedřichu?“

„Ty jo, ale světlo nech ještě svítit!“

Dvě důchodkyně jedou spolu ve vlaku:

„Tak to vidíš, Blaženo, už jsme na tom stejně, už jsi také vdova.“

„A na co vlastně ten tvůj zemřel? Ten můj na TBC.“

„A můj na DDT,“ povzdychla si druhá.

„Co to je za nemoc, tu neznám?“

„Ta je teď hodně rozšířená... Děvky, Drogy, Tekila...“

Ano, pane, máte pravdu.
Jsme tu skoro sami doktoři a pátráme v análech.
Ale s hemoroidy musíte prostě jinam.

Zdeněk Janča

**ŠKODA, ŽE TO NEFUNGUJE. NĚKDY BYCH TĚ S NÍM S CHUTÍ
VYPNUL...!**

Ladislav Vlasák - Petr Maděra

Dva důchodci se procházejí po parku a potkají krásnou, dobře
vyvinutou dívku. Jeden poznamená:

„Teď bych si přál, aby mi bylo dvacet!“

„Blázne!“ na to druhý, „pro chvílku rozkoše bys chtěl ještě
čtyřicet pět let pracovat?!“

Sousedka se ptá důchodce Konopáska:

„Všimla jsem si, že po obědě každý den vyjdete na balkon
a natahujete si hodinky. Proč?“

„To mi doporučil ten privátní lékař - po obědě trochu pohybu
na čerstvém vzduchu...“

psané vtipy Pavel Šmakal

**PRETO CHODÍM S HASIACIM PRÍSTROJOM,
LEBO NA HRANICI ZHOREL AJ MAJSTER HUS!**

Vlado Mach (Slovensko)

**MALÝ GÉNIUS? TO SNAD NE. JÁ MYSLEL,
ŽE Z NĚHO BUDE POLICAJT JAKO JÁ...!**

Ladislav Vlasák - Petr Maděra

To neznamená, že když jste řezník,
tak vás necháme jezdit v takový šunce...!

Pavel Dvořáček

Pláží se dva klienti zkrachovalé české cestovní kanceláři po Sahaře směrem domů:

„To vedro už se nedá vydržet! Začneme skandovat něco proti uprchlíkům, třeba přijedou policisté s vodními děly...“

...

Na Hradě stojí policista a dívá se do dálky směrem na Plzeň.

Jde okolo ministr vnitra a ptá se ho:

„Člověče, co tady děláte?“

„Studuji dálkově právníckou fakultu.“

Jiří Bula

Ptají se novináři šéfů tajné služby:

„Vy jste dávali příkazy k odposlouchávání pana prezidenta v exilu?“

„Ano, dávali.“

„A co děláte teď? Zase ho odposloucháváte?“

„Ne, teď ho posloucháme...“

...

Policisté byli posláni na Václavské náměstí, aby tam rozehnali demonstraci odborářů. Jeden z nich odmítl proti nim použít pendrek se slovy:

„To víte, já dnes některého praštím, a on se pak za měsíc stane ministrem a pošle mě sedět!“

...

„Slyšels, že po železničářích a lékařích mají stávkovat také policisté?“

„Jo, a proč?“

„Protože prý mají stále pendrek.“

Jiří Cermón

Nešlo by jedno pivo na splátky, šéfe...

Rych-
tařík

Servírka přinese objednané jídlo.
„A kde je ten řízek?“ ptá se host.
„Podívejte se pod ten citrónek, pane!“

...

„V naší restauraci mají jako specialitu hlemýždě!“ sděluje kamarád.

„Fakt?“

„Jo, včera mě jeden z nich obsluhoval.“

...

Mladý malíř sedí na terase jedné pařížské vinárny a spokojeně popíjí absint. Zastaví se u něho přítel a diví se, kde bere peníze na pití.

„Dnes jsem prodal své poslední plátno,“ odvěti malíř.

„Akt?“

„Ne, prostěradlo.“

Pavel Rychtařík

Zdroj: nejvtipy.cz

„Ten váš kuchař se vyznamenal!“ povídá host v restauraci.

„Proč?“

„Naše! jsem v knedlíku medaili!“

„Před chvílí jste škrtl na jídelním lístku rybu a teď je tam opět připsána!“

„To je jednoduché. Pán od sousedního stolu, co si ji objednal, ji zase vrátil...“

...

„Pane vrchní, dejte ten palec z řízku!“

„Raději ne, vašnosti, on by zas mohl spadnout na zem!“

Zdroj: nejvtipy.cz

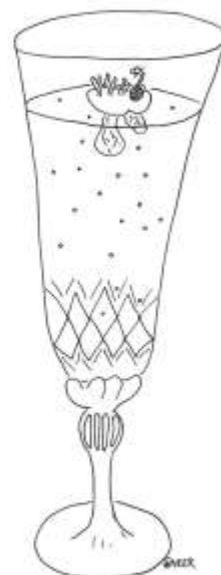
Sidonius Jiro

„ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA TO PLATÍ, TAK JSEM NECHALA OČKOVAT
DĚTI PROTI KLÍŠŤATŮM A STARÝHO PROTI ŽÍZENÍ...!“

Pepa Bílek

INSECT IN SEKT

Aneer

Jiří Havel / Na slovíčko se slovy (4.)

AKCIE: Na rozdíl od českého jazyka znám jen jeden pád.

DILETANT: Je nás tolik, že bychom už měli mít odbory.

INKASO: Mám pramalou šanci někoho rozesmát.

LAK: Nejžádanější je dlouhodobě růžová barva.

PŘIRÁŽKA: Ráda si i v údolí hraji na horskou.

TELEVIZNÍ SERIÁL: Čím jsem chudší, tím jsem delší.

ZRCADLO: Zlobte se na sebe, ne na mne!

CO NENÍ DOBRÝ NÁPAD:

Přecházet od zdroje k Prazdroji.

Těšit se po krachu firmy na letecký den.

Myslet si, že ke korytu chodí jen hladová zvěř.

Vařit z cizích myšlenek a vydávat to za domácí stravu.

Kašlat na matiku a čekat, až nám to učitel spočítá.

Připravil Michal Tlapa. Pokračování příště.

PATA

Ladislav Vlasák – Rost'a Pech

Kulturační zážitek

Jednou jsem přiložil ruku k dílu a už to fakt nikdy neudělám, byly z toho jen nepříjemnosti! Stalo se to na výstavě francouzských impresionistů.

Mejla

Cena másla

Nemyslím si, že by máslo nějak výrazně podražilo. Ale je pravda, že mě docela překvapilo, že když jsem včera kupovala 3 kostky, tak se u pokladny seběhli lidé, fotili si mě, chtěli podpis, pokladní volala vedoucího a jeden pán Novu.

Pepíček jde do školy

„Tak děti, dám vám hádanku. Dům naproti má čtyři patra, sedí před ním pes a slunce právě svítí pod úhlem dvacet stupňů. Kolik je mi let?“ ptá se pan učitel.

„Čtyřicet čtyři,“ hlásí se Pepíček.

„Výborně, Pepíčku,“ chválí pan učitel, „a můžeš nám říct, jak si na to přišel?“

„No víte, mému bráchovi je dvacet dva a táta o něm říká, že je napůl debil.“

Pepíček byl první den ve škole.

Další den ráno ho maminka budí:

„Pepíčku, vstávej, musíš jít do školy!“

„Cože? Ještě jednou?“

Ta výměna manželek z různých kontinentů byla fakt skvělá. Teď si ber tu svou ohlodaanou Božku a vrať mi tu mou dračici.

Monika Růžová

3 otázky pro kreslíře

DanQ, Míra Šticha a Roman Sika

Září - je to pro vás jen měsíc, ve kterém začíná školní rok?

DanQ - Také je to měsíc, když děti zase začnou nosit domácí úkoly a ranní autobusy jezdí natřískané studenty... takže ano, je to hlavně měsíc, kdy začíná školní rok. Ale prvního má svátek Linda, moje oblíbená kočka zahradní.

Šticha - Září je pro mne hlavně symbolem konce léta a časem nostalgických vzpomínek na báječné letní akce, setkání s kamarády a krásné sluneční dny.

Sika - hmmm... září (slovensky september)... čas keď sa pomaly končia grilovačky, dovolenky, horúce dni, kúpanie v jazerách. Září je ako nový rok... končí čas ničnerobenia a slastného oddychovania a začína opätovné naštartovanie svojho motora aby sme vydržali opäť do ďalšieho leta... takže pre mňa osobne by som radšej tento mesiac vypustil z kalendára a slastne oddychoval ešte nejakú tú dobu.

NO JO, MAMINKO, CO BYCH VÁM ASI JINÉHO MĚL DÁT K NAROZENINÁM ZA TY VAŠE NEUSTÁLÉ PICHLAVÉ ŘEČIČKY ...

Míra Šticha

Jaké jste dostávaly známky? Byl jste tzv. šprt, nebo třídni outsider?

DanQ - V průměru nenápadný dvojkař. Z fyziky a matiky spíše ty jedničky, z jazyků se to klonilo více k trojkám. A šprt a outsider – to se přeci nemusí vylučovat, ne?

Šticha - Známky jsem měl dobré, fungovala (tenkrát) fotografická paměť, takže mé veškeré učení probíhalo těsně před hodinou.

Sika - Primárne vzaté keď máte tak trochu dušu umelca... tak vám zákonite neide matematika a ostatné exaktné vedy. Ale až také zlé to nebolo. Nebol som na pomyselnom chvoste stále, niekedy som sa posunul až o jednu priečku vpred. Škoda že nie som taký starý aby som napísal že už si nepamätám ako to všetko bolo.

prázdniny pro kočku

DanQ

Které podzimní ovoce máte nejraději a kterému byste nejraději zakázali růst?

DanQ - Jablka a švestky. Jablka jsou naprosto geniální ovoce, nedivím se, že se kvůli nim Adam s Evou nechali raději vykopnout z ráje. A žádnému ovoci bych nezakázal růst! Koneckonců, vše je plně zkvásitelné.

Šticha - Nejraději, stále jako v dětských letech, nastrouhaná jablka s cukrem. A když mi někdo vše oloupe a připraví, miluju každé ovoce.

Sika - Které podzimní ovoce máte na mysli? Stačí ísť do veľkých obchodných reťazcov a vôbec netušíte ktoré ovocie práve má svoje obdobie rastu... Ale vážne, nakoľko vlastníme sad v ktorom nechýbajú jablká, hrušky, slivky, orechy, maliny, hrozno tak si do sýta vychutnávame všetky jesenné chute zrelého ovocia plného slnka a energie... Nuž nechajme všetko nech rastie... a jedzme všetko čo nám prináša radosť a pôžitok z jedla.

Pane Bože ... proč si neudělal zázrak abychom dávali pivo jako dar boží

Roman Sika (Slovensko)

Pepeemilio

Pavel Rychtařík

Stefan Wenczel (Rakousko)

Ide sa do školy:

„Janko, prečo chodíš každé ráno neskoro do školy?“

„Pani učiteľka preto, že na prechode pre chodcov je tabuľa s nápisom: Pozor škola, spomaliť rýchlosť.“

„Potrebujem prajímadlo,“ hovorí zákazník v lekárni a pýta sa: „Ako rýchlo to účinkuje?“

„Pozrite sa, práve neďaleko je sociálne zariadenie. Práve potiaľ dobehnete...“

O chvíľu sa zákazník vráti a vraví:

„Pomýlili ste sa o dva metre.“

„Jožo, kedy si sa naučil tak rýchlo potápať?“

„Vlani v Chorvátsku. Keď som na brehu zbadal jedného zo svojich veriteľov.“

Dvaja policajti sa zúčastnili na brigáde. Jeden vykope jamku a druhý ju zahrabe. Okolo idúca sa ich pýta:

„Čo to robíte?“

„Viete, pôvodne sme tu mali byť traja, ale ten čo sadi stromčeky neprišiel.“

Starký prišiel na lekársku prehliadku, doktor mu meria krvný tlak a vraví:

„Všetko máte v norme. Aj pulz, aj tlak, ste zdravý ako repa.“

Starký na to:

„Pán dokror, buďte taký láskavý a chytte ma za pravú ruku, na ľavej mám protézu.“

Sherlok Holmes sa pýta Watsona:

„Že sa podľa hviezd nachádzame dvadsať kilometrov juhozápadne od Londýna?“

„Omyl milý Sherlock, v prvom rade to znamená, že nám v noci ukradli stan.“

„Pán hlavný bude sa dnes podávať k obedu cigánska?“

„Dobre, lenže potom nebude hudba.“

Vraví hosť čašníčkovi:

„Prosím si jedno pivo!“

„Musíte počkať, najskôr dámy...“

„No toto, čo ste krčma, alebo záchranný člň!“

Na hodine slovenského jazyka.

„Žiaci, podľa akého vzoru sa skloňuje robotník?“

„Podľa vzoru hrdina.“

„A to už prečo?“

„Petože pracuje.“

Milan Kupecký (Slovensko)

humoristicko-satirický webový plátek | měsíčník | Září 2017 | 3. ročník | 7. číslo
Vydává Klub kreslířů a humoristů, spolek | sídlo: Kollárova 1129, 363 01 Ostrov

IČO: 05176247 | e-mail: kkh-tapir@seznam.cz | www.kkh-tapir.cz

Redakce: L. Pintnerová, P. Talaš, M. Tlapa a M. Vostrý

číslo účtu (FIO Banka): 2801090324/2010 | ISSN 2533-5049

Redakce neodpovídá za chyby v převzatých textech.

TAPÍR